

„Колко-то има добродѣтель или похвала, се припада на светцы-тѣ; тѣ си свихъ братъ-а подз мечь-а ради тебе, кой-то си свилъ небеса-та и си слѣзалъ кзмъ насъ; тѣ пролѣхъ крвъ-тѣ си ради тебе, кой-то си пострадалъ за насъ, и си велъ на себе образъ рабскій, и като самъ угледвахъ на твое-то сиромашество, тѣ самъ понизихъ доръ до смърть. Заради тѣхны-тѣ молитвы, Боже, понеже си много добръ, помилуй ны.“

Твърдѣ сѣ знаменити притчи-тѣ, кои-то самъ четятъ въ тойзи денъ; въ тѣхъ Соломонъ ны учи и дѣла: „ако повыкашъ премъдрость-тѣ и гласъ а си дадешъ на разумъ-а, ако потърсишь мѣдрость-тѣ както сребро-то и ако ъжъ погледашъ както богатство-то ще разумѣшъ страхъ-а господный, и ще намѣришъ познаніе Бога; защото господь дава премъдрость-тѣ, и отъ него дохожда познаваніе-то и разумъ-а. Ако дойде премъдрость-та въ ткой-а умъ, ако омилѣ (хареса) на твоя-та дѣла дѣховно-то ошаніе, — добръ совѣтъ ще те упати и света помысль ще те защити; защото праведни-тѣ ще живѣятъ на земь-тѣ, и свети-тѣ ще останятъ на ней, а пѣтица-та на безбожници-тѣ ще пропаднатъ.“

За сотвореніе-то на свѣтъ-а чете самъ свѣтъ денъ, и то наредъ както е въ книгъ-тѣ, но нѣждно е да знаемъ, че въ онѣзи дѣне, кога е лютургія, тамъ самъ събира по много народъ въ църквъ, четятъ самъ два членови найзнатни на сичкій-а челоуѣческій родъ: въ срѣдѣ, какъ е створенъ челоуѣкъ по по-